

POSTANOWIENIE Z DNIA 12 LUTEGO 2009 R.
III KO 1/09

Przepis art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy i nie podlega rozszerzającej interpretacji. Nie może zatem, poprzez nadużywanie przewidzianej w nim instytucji, służyć rozwiązywaniu problemów kadrowych w sądach, gdyż do wypełniania tej roli powołane są organy sprawujące nadzór administracyjny w sądownictwie, dysponujące stosownymi uprawnieniami (np. instytucją delegacji).

Przewodniczący: sędzia SN D. Rysińska.

Sędziowie SN: R. Malarski, E. Strużyna (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy po rozpoznaniu sprawy Grzegorza C., oskarżonego o popełnienie przestępstw określonych w art. 300 § 2 k.k. i in., z powodu wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w L. z dnia 30 grudnia 2008 r. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

p o s t a n o w i ł nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Wniosek o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu nie jest zasadny. W przedmiotowej sprawie brak podstaw do formułowania jakichkolwiek rozsądnych wątpliwości i zastrzeżeń co do zdolności prawidłowego rozpoznania sprawy przez Sąd właściwy.

Dla zastosowania wyjątkowej instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k. konieczna jest konstatacja, że wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Odstąpienie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić m.in. tylko w razie zaistnienia sytuacji wskazującej, że nie jest możliwe sprawne i skuteczne rozpoznanie przez ten sąd konkretnej sprawy.

W niniejszej sprawie żadna z opisanych w uzasadnieniu postanowienia okoliczności nie upoważnia do wniosku, że interes wymiaru sprawiedliwości może zabezpieczyć tylko przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi. Niedopuszczalne byłoby bowiem przyjęcie, jako przesłanki podjętej na podstawie art. 37 k.p.k. decyzji, założenia, że wyznaczony do jej rozpoznania sędzia nie będzie w stanie sprostać wymogowi wnikliwego i sprawnego przeprowadzenia postępowania sądowego, a w istocie do tego rodzaju obaw sprowadza się przedstawiona w uzasadnieniu postanowienia argumentacja.

Przepis art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy i nie podlega rozszerzającej interpretacji. Nie może więc, poprzez nadużywanie przewidzianej w nim instytucji, służyć rozwiązywaniu problemów kadrowych w sądach, gdyż do wypełniania tej roli powołane są organy sprawujące nadzór administracyjny w sądownictwie i dysponujące stosownymi instrumentami (np. instytucją delegacji).

W tym stanie rzeczy sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.